

Sygn. akt I C 72/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Grójcu I Wydział Cywilny

W składzie następującym :

Przewodniczący SSR Marek Gralec

Protokolant Iwona Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2015 roku w Grójcu

na rozprawie

sprawy z powództwa e. (...) w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Marek Gralec

Sygn. akt IC 72/15

UZASADNIENIE

Powód e. (...) w W. wniósł o zasądzenie od P. K. kwoty 2.071,18 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Podniósł, że pozwanego łączyła umowa pożyczki z firmą (...) Sp. z o.o. S.K.A. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z prowizją w uzgodnionym terminie. Pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania. Firma (...) zbyła wierzytelność na rzecz powoda, na mocy porozumienia z 11 sierpnia 2014 roku do ramowej umowy przelewu wierzytelności. Powód dochodzi od pozwanego niespłaconej kwoty pożyczki w wysokości 1.500 złotych wraz z należną prowizją i opłatami windykacyjnymi w wysokości 494,33 złotych oraz z odsetkami od 5 czerwca 2014 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości 76,85 złotych. Dowodem istnienia wierzytelności jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 3-6, 24-25).

Nakazem zapłaty z 2 października 2014 roku zasądzono na rzecz powoda żadaną kwotę z odsetkami i kosztami procesu (k. 7).

Od powyższego nakazu pozwany wniósł sprzeciw. Zaskarżył nakaz w całości. Podniósł, że pożyczki nie zaciągnął. Nie otrzymał zawiadomienia, że zaległa z płatnością. Dowiedział się o tym otrzymując pozew. Sprawa jest kolejnym wyłudzeniem przez posłużenie się jego danymi osobowymi. W tej sprawie w Prokuraturze toczy się postępowanie karne (k. 8-11).

Postanowieniem z 24 listopada 2014 roku sprawę przekazano Sądowi Rejonowemu w Grójcu (k. 18).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 czerwca 2014 roku doszło do zawarcia ramowej umowy przelewu wierzytelności pomiędzy firmą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo – akcyjną w W. – cedentem a e. (...) w W. – cesjonariuszem. Przedmiotem mowy było ustalenie zasad w oparciu o które dokonywany będzie przelew wierzytelności. Przedmiotem przelewu miały być wierzytelności przysługujące cedentowi wynikające z zawartych umów pożyczek. Wykaz tych wierzytelności miał być przekazywany cesjonariuszowi w formie elektronicznej. Zapłata ceny następowała na mocy poszczególnych porozumień (umowa z 6 czerwca 2014 roku k. 36-39).

W dniu 16 września 2014 roku e. (...) wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych numer (...). Stwierdzono w nim, że w dniu 3 czerwca 2014 roku Fundusz nabył wymagalną wierzytelność wobec P. K. z tytułu umowy pożyczki numer (...) z 5 grudnia 2013 roku. Wysokość zobowiązania na dzień wystawienia wyciągu wynosi łącznie 2.071,18 złotych i składają się na nią: 1.500 złotych z tytułu kapitału, 76,85 złotych z tytułu odsetek, 494,33 złotych z tytułu opłat (wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 27).

W dniu 16 września 2014 roku sporządzono wezwanie P. K. do zapłaty kwoty 2.071,18 złotych (wezwanie do zapłaty k. 28).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. W przypadku stosunków zobowiązaniowych strona musi wykazać istnienie zobowiązania i jego wysokość.

Pozwany zakwestionował, aby zawarł umowę pożyczki z pierwotnym wierzycielem. Na tą okoliczność powód przedstawił jedynie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu wystawiony 16 września 2014 roku (k. 27), ale dokument ten nie korzysta z mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym. Wynika to z treści art. 194 ustawy z 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych. Dokument taki nie stwarza domniemania istnienia wierzytelności. Dla jej wykazania konieczne jest przedstawienie innych dowodów, gdyż organy funduszu nie są uprawnione do badania w tym przedmiocie. Brak dodatkowych dowodów powoduje niemożność weryfikacji zapisów widniejących na wyciągu z ksiąg rachunkowych (patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 roku, w sprawie IIICZP 65/09, OSNC 2010/4/51). Przede wszystkim nie złożono umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem. Nie można ustalić czy taka umowa została zawarta, jaka była jej treść, a w szczególności, czy na umowie widnieje podpis pozwanego. Nie wiadomo też jaka była stopa odsetek i co było podstawą naliczenia tzw. opłat. W tej sytuacji żądanie jest niemożliwe do weryfikacji. Nie wykazano też, aby wierzytelność była przedmiotem przelewu. W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu powołało umowę z 3 czerwca 2014 roku, ale była to jedynie ramowa umowa przelewu wierzytelności, która określała zasady współpracy stron umowy w zakresie nabywania wierzytelności. Nie była ona podstawą nabycia wierzytelności wobec pozwanego (k. 36-39). Do akt dołączono dokument nazwany „wyciąg do elektronicznego załącznika – wykazu wierzytelności do porozumienia nr 1 z dnia 11 sierpnia 2014 roku do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 3 czerwca 2014 roku” (k. 26). Dokument ten nie jest opatrzony podpisami stron umowy, a porozumienia powołanego w tym dokumencie nie złożono.

Brak dowodów umożliwiających weryfikację żądania choćby w minimalnym zakresie skutkowało oddaleniem powództwa.

SSR Marek Gralec